

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת

הרה"ק רבי פנחס ב"ר אברהם אבא שפירא זצ"ל
הרה"ק רבי יצחק בהרה"ק ר' שלום יוסף פרידמאן זצ"ל

משנה ח'

רבינו עובדיה מברטנא

הלשכות בנויות בקודש - בעזרה.

ופתוחות לחול - לזר הבית.

וגגותיהן קודש - והוא שהיו גגותיהן שוות

לקרקע העזרה, כגון שהיתה הלשכה בשפוע

הזר. שאם אין גגותיהן שוות לקרקע העזרה

קיימא לן דעליות וגגות לא נתקדשו.

תוכן קודש - לשחיטת קדשים קלים,

ולאכילת קדשי קדשים, ולהתחייב עליהן

משום טומאה.

הַלְשָׁכוֹת שבעזרה, בחצר בית המקדש, שהן **בְּנוֹיּוֹת בְּקֹדֶשׁ** בעזרה ו**פְּתוּחוֹת לַחֹל** להר הבית - **תּוֹכָן חֹל** לפי שהולכים בו אחר הפתח, וכיוון שהן פתוחות לחול, דין תוכן שהוא 'חולי', ואין אוכלים שם קדשי קדשים, ואין שוחטים שם קדשים קלים, ואין חיבים כשנכנסים לשם בטומאה, **וְגִגּוֹתֵיהֶן קֹדֶשׁ** בבלי מסכת פסחים (פו, ע"א) מבואר שהמדובר בלשכות שגגותיהן שוות לקרקע העזרה, כגון שהיתה הלשכה בשיפוע ההר. אבל אם אין גגותיהן שוות לקרקע העזרה, הרי קיימא לן שגגות ועליות לא נתקדשו. לשכות שהן **בְּנוֹיּוֹת בְּחֹל וּפְתוּחוֹת לְקֹדֶשׁ** בתוספתא אמרו, שלא היו אמנם במקדש לשכות כאלו, אלא שמשנתנו באה ללמד, שאם היו עושים כך, היינו שהיו בנויות בחול בהר הבית ופתוחות לעזרה - **תּוֹכָן קֹדֶשׁ** מהטעם שביארנו לעיל, לפי שהולכים אחר הפתח, **וְגִגּוֹתֵיהֶן חֹל** אף שהגג שווה לקרקע העזרה, אם הוא בנוי בחול דינו כחול. **בְּנוֹיּוֹת בְּקֹדֶשׁ וּבְחֹל וּפְתוּחוֹת לְקֹדֶשׁ וְלַחֹל** כגון הלשכות שבבית המוקד, שהיו מקצתן בנויות בקודש ומקצתן בחול, והיו להן שני פתחים, אחד לקודש ואחד לחול, **תּוֹכָן וְגִגּוֹתֵיהֶן מִפְּנֵי הַקֹּדֶשׁ וְלְקֹדֶשׁ - קֹדֶשׁ** בין תוכן ובין גגותיהן אותו חלק שהוא כנגד תחום העזרה, הרי הוא קודש, **מִפְּנֵי הַחֹל וְלַחֹל - חֹל** והחלק שאינו כנגד תחום העזרה הרי הוא חול.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ט'

כבר למדנו שניתן לפדות פירות מעשר שני כל זמן שלא נכנסו לתוך העיר ירושלים, אבל בירושלים עצמה אסור לפדותם, וצריכים לאכלם שם. אולם מעשר שני שנטמא, מותר לפדותו אפילו בירושלים, שכן דבר זה למדים ממה שנאמר: "כי לא תוכל שאתו" (דברים יד, כד), ואין 'שאת' אלא אכילה, שנאמר בבראשית (מג, לד): "וישא משאת מאת פניו", כלומר שבא הכתוב ללמד, שאם לא תוכל לאכול מפני הטומאה, אז 'ונתת בכסף', היינו תפדה אותו, והרבותא בזה שגם בירושלים פודים, שאילו חוץ לירושלים הרי מותר לפדות אפילו מעשר שני טהור. עוד להבנת המשנה נבאר שיש דרגות בטומאה, טומאת המת נקראת 'אבי אבות הטומאה', וכל המיטמא מחמת מת, כגון בנגיעה, בין שהיה זה אדם ובין שנגעו כלים מת, נקרא 'אב הטומאה', כמו שרץ מת, נבלה, נידה, זב ומצורע, שגם הם נקראים 'אבות הטומאה', הנוגע באב הטומאה נעשה 'ראשון לטומאה', והוא נקרא גם 'ולד הטומאה', והוא מטמא רק אוכלים ומשקים, ואם נגע אוכל בראשון לטומאה, הרי הוא נעשה 'שני לטומאה', ואין שני מטמא חולין, אלא תרומה וקדשים בלבד. אולם משקים שנגעו אפילו בשני לטומאה, גזרו עליהם חכמים שיהיו נעשים 'ראשון לטומאה'.

רבינו עובדיה מברטנא

באב הטומאה - שרץ ונבילה וכיוצא בהן. בולד הטומאה - האי וולד הטומאה דתנן במתניתין, לאו וולד הטומאה שנגע באב הטומאה שהוא טמא מדאורייתא, אלא בולד הטומאה דרבנן, כגון שנגע בכלים שנטמאו במשקין.

יפדה - המעשר שני שנטמא פודין אותו אפילו בירושלים, דכתיב (דברים יד) "כי לא תוכל שאתו", ואין שאת אלא אכילה כדכתיב (בראשית מג) "וישא משאות מאת פניו אליהם".

ויאכל הכל בפנים - שלא יאמרו ראינו מעשר שני שנכנס לירושלים ויצא, מפני שיש קול למעשר היוצא. אבל אין לחוש כשפודים אותו שמא יאמרו ראינו מעשר שני שנפדה בירושלים, שאין קול לפדוי.

חוץ משנטמא באב הטומאה בחוץ - שכיון שנכנס כשהוא טמא אין המחיצה קולטתו.

חוץ משנטמא בולד הטומאה בפנים - אבל נטמא בולד הטומאה בחוץ, אע"פ שבולד הטומאה של דבריהם נטמא, ומן התורה טהור הוא, יאכל בחוץ. ובירושלמי מוקי לה, כגון שהכניסו על מנת שלא יקלטוהו מחיצות, אבל אם לא התנה, הואיל ונכנס והרי הוא טהור דאורייתא יאכל בפנים.

מְעַשֵׂר שְׁנֵי שְׁנֵי שְׁנֵי לִירוּשָׁלַיִם וְנִטְמָא, בֵּין שְׁנִיטְמָא בְּאֵב הַטְּמֵאָה וְנִעֲשֶׂה רֵאשׁוֹן לטומאה בֵּין שְׁנִיטְמָא בְּוֹלֵד הַטְּמֵאָה וְנִעֲשֶׂה שְׁנֵי לטומאה, בֵּין בְּפְנִים בֵּין שְׁנִיטְמָא בְּתוֹךְ הָעִיר ירושלים בֵּין בְּחוּץ ובין שנטמא מחוץ לירושלים והכניסו אותו לתוך העיר - **בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים: יִפְדֶּה** שמעשר שני שנטמא נפדה אפילו בירושלים, כמו שביארנו בהקדמה, **וְיֵאָכֵל הַכֹּל בְּפְנִים** שאע"פ שנפדה אסור להוציאו חוץ לירושלים, ואוכלים אותו בתוך העיר, **חוּץ מִשְׁנִיטְמָא בְּאֵב הַטְּמֵאָה בְּחוּץ** שאם נטמא באב הטומאה חוץ לירושלים, הואיל ונכנס לירושלים כשהוא טמא טומאה חמורה, לא קלטוהו מחיצות העיר, ולכן לאחר שנפדה מותר להוציאו ולאכלו בחוץ, **וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים: הַכֹּל יִפְדֶּה וְיֵאָכֵל בְּחוּץ** כל שנטמא באב הטומאה, בין בפנים בין בחוץ, וכן אם נטמא בולד הטומאה בחוץ ונכנס בפנים, פודים אותו, ולאחר שנפדה מותר להוציאו ולאכלו חוץ לירושלים, **חוּץ מִשְׁנִיטְמָא בְּוֹלֵד הַטְּמֵאָה בְּפְנִים** שאם נכנס כשהוא טהור ונטמא בולד הטומאה בירושלים, שהיא טומאה קלה, פודהו ואוכלו בירושלים, ואסור להוציאו משום שקלטוהו מחיצות.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)